

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Jeg skal tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til de Punkter vedrørende Kultusministeriets Budget, hvor Udvalget ikke har tiltraadt de af Ministeriet stillede Forslag, eller hvor Udvalget har taget særligt Standpunkt med Hensyn til enkelte Konti. I disse Henseender kommer jeg først til at berøre den Bemærkning, som Udvalget i Betænkningen under Nr. 24 har gjort med Hensyn til Ministeriets Besøjske til at ned sætte Kommissioner, for saa vidt Udgifterne ikke kunne afholdes af vedkommende Kontos ordinære Beløb. Lige saa lidt som den forrige Kultusminister kan jeg have noget imod, at Udvalget har taget dette Forbehold. Jeg tror nemlig, at der ikke er nogen Meningsforskel mellem Udvalget og mig om Forstaaelsen af dette Forbehold, der selvfølgelig ikke kan gaa ud paa at ville berøve Administrationen dens Myndighed til selvstændig at skønne om, hvorvidt det vil være nødvendigt i visse Tilfælde at ned sætte Kommissioner, hvis Udgifter ikke kunne afholdes af de ordinære Beløb. Spørgsmaalet drejer sig altsaa for det Tilfældes Vedkommende, som Udvalget særlig har fundet ikke stemmende med tidligere Afgørelser, om, hvorvidt den tidligere Kultusminister skulde have holdt sig denne Afgørelse efterrettelig. Jeg tror, Udvalget ikke har haft Ret i, at en saadan Afgørelse ikke skulde være bleven holdt. Det maa vel erindres, at den paagaeldende Kommission, angaaende Forandringen af grammatiske Begrebers Benævnelser, blev nedsat i Begyndelsen af Finansaaaret, og efter hele Karakteren af denne Kommission var det rimeligt at forudsætte, at Udgifterne derved maatte kunne afholdes af Kontos ordinære Beløb. Det viste sig imidlertid ved Finansaaarets Udgang ikke at kunne slaa til, og jeg har derfor været nødsaget til at opføre de dertil medgaaende Beløb paa Tillægsbevillingslovsforslaget. Jeg kan imidlertid ikke tænke mig, at Udvalget i og for sig skulde ville forhindre vedkommende Minister fra at træffe Bestemmelse om Ned sættelsen af en Kommission, hvis Udgifter ikke kunne antages, at ville løbe op til noget nævneværdigt Beløb. — Jeg gaar dernæst over til Udvalgets Nægtelse af de af mig stillede Forslag dels med Hensyn til en Udvikling af Forholdet mellem Statskassen og Udstillingsfonden i Henhold til Lov af 24de Juli 1880, dels med Hensyn til et Tilskud til Udstillingsfonden, og endelig med Hensyn til Fritagelse for Udstillingsfondens Forpligtelse til at deltage i Vedligeholdelsesudgifter og Skatter ved Kunstudstillingsbygningen. Jeg betragter i Henhold

til den ærede Ordførers Udtalelse Udvalgets Stilling saaledes, at det er en Udskyldelse af Spørgsmaalet, at man ikke ønsker at tage Stilling i denne Sag allerede nu. Jeg kunde selvfølgelig have ønsket, at man allerede i dette Finansaar vilde være kommen ud over Spørgsmaalet, da man derved vilde have lettet Udstillingsfondens Fremtid, men jeg kan paa den anden Side ikke modsætte mig, at Spørgsmaalet udskydes til det følgende Finansaar, i hvilket jeg dog vil haabe, at det maa lykkes at komme til en Overenskomst om dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører gjorde det af mig stillede Forslag under Nr. 36 i Endringsforslagslisten til Genstand for en Bemærkning paa Udvalgets Vegne, idet den ærede Ordfører sagde, at Udvalget var gaaet ind paa at bevilge det foreslaaede Salær til Højesteretsfagfører Shaw 1000 Kr. under Forudsætning af, at Givelsen af dette Salær ikke vilde stride mod Bestemmelsen i Lov af 24de Maj 1879 angaaende Afgang til Salær m. v. Jeg tror paa Forhaand at kunne sige, at nogen saadan Strid ikke kan foreligge. Forholdet er det, som nævnes i § 3 i denne Lov, at en Højesteretsfagfører er beskikket uden for sin Tur, og i saa Tilfælde kan der ikke være Tvivl om, at det ikke vil være stridende mod Loven at tillægge ham et saadant Salær. Men selvfølgelig vil jeg efter den Anledning, den ærede Ordførers Udtalelse giver, forvisse mig derom, inden Salæret vil blive udbetalt. Under Nr. 79 har Udvalget stillet Forslag om at ned sætte det Tilskud, som jeg havde foreslaaet til Kunstmuseumsbygningen. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at Udvalget har strøget disse mindre Poster, som jeg erkender, delvis i alt Fald ikke ere nødvendige for Øjeblikket, men den ærede Ordfører søjede til, at Udstrøgningen af disse Poster nærmest havde en symbolsk Betydning, for saa vidt der deri skulde ligge en Tilkendegivelse af Udvalgets Misbilligelse af, at det havde vist sig, at der ved disse Udgifter til Museumsbygningen var en saa betydelig Overskridelse som 80,000 Kr. paa et Beløb af 2 Millioner. Den ærede Ordfører sagde tillige, at Udvalgets Mening var den, at naar det havde vist sig paa enkelte Konti, at man var gaaet højere, end Forslaget havde forudsat, maatte man søge at spare saa meget mere paa andre Konti. Jeg maa dertil sige, at denne Bebrejdelse for ikke at have anvendt den nødvendige Sparommelighed hverten kan ramme Ministeren eller de Teknikere, hvortil Ministeren har maattet støtte sig. Det er udførlig udviklet i Ministeriets Fremstilling, hvilke Vanskeligheder dette Arbejde har haft at kæmpe imod, og det vil ogsaa fremgaa deraf, at der paa enkelte Konti er udvist stor